

РЕШЕНИЕ

№ 2953

гр. София, 30.09.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав, в публично заседание на 20.09.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гергана Мартинова, като разгледа дело номер **3455** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 45, ал. 5 от Закона за юридическите лица с нестопанска цел /ЗЮЛНЦ/.

Образувано е по жалба на С. С. О.-П. Д. „И. ЗА С. Г. О.“, гр. Р., представлявано от С А А, срещу заповед № ЛС-04-97/21.01.2010 г. на заместник-министъра на П..

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност, необоснованост и неправилност на оспорения административен акт, като постановен в противоречие с материално-правните разпоредби на закона. Твърди се, че направените тълкувания от административния орган не са съобразени с основните цели на сдружението като цяло, като отделни фрази и изрази са извадени от съдържанието и са тълкувани самостоятелно. Жалбоподателят счита, че допълнителните дейности на сдружението изцяло кореспондират с втората основна цел, а именно: „устойчиво, социално-икономическо развитие“, както и че предметът на допълнителната стопанска Д. на сдружението е свързан с нестопанските му цели и допринася за постигането им. Възражава се също така, че допълнителната стопанска Д. на жалбоподателя изцяло е съобразена и отговаря на изискванията на чл. 3 от ЗЮЛНЦ, както и на Вътрешния правилник за работа на сдружението. Претендира се от съда да постанови съдебно решение, с което да бъде отменена оспорената заповед и делото решено по същество. В

съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, претендира и присъжда на направените по делото разноски.

Ответникът – ЗАМЕСТНИК-МИНИСТЪР НА П. - редовно призован, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена, като неоснователна по подробно изложени съображения в писмени бележки. В съдебно заседание претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със заявление вх. № 2/04.01.2010 г., подадено от С А А, е депозирано искане за вписване на С. „И. за С. Г. О.” в Централния регистър на юридическите лица с нестопанска цел за общественополезна Д. при Министерство на П. на основание чл. 45 от ЗЮЛНЦ. Към заявлението са приложени: решение № 68/24.09.2009 г. на Смолянски окръжен съд по фирмено дело № 29/2009 г. за регистрация на сдружението; удостоверение за актуално състояние от 18.12.2009 г.; списък на членовете на управителния орган на сдружението; декларации по чл. 45, ал. 2, т. 4 и чл. 46, ал. 2, т. 6 от ЗЮЛНЦ; Правила и ред за извършване на общественополезна Д., както и Устав на И. за С. Г. О..

Съгласно чл. 6, ал. 1 от Устава на сдружението целите на същото са: създаване, развитие и утвърждаване на активно Г. О., устойчиво социално-икономическо развитие и изграждане и запазване на общокултурните ценности у младите хора без да се прави разлика по отношение националност, раса, пол, религия, политически възгледи. Като предмет на основната Д. на сдружението в чл. 7 от Устава е посочено „подпомагане стопанската И., защита правата на човека и личностната реализация и утвърждаване на духовните ценности, създаване, развитие и утвърждаване на активно Г. О., опазване на околната среда”. В чл. 8, ал. 1 от Устава е разписана и стопанската Д. по смисъла на чл. 3 от ЗЮЛНЦ, която може да осъществява сдружението и включваща: консултантска Д. и бизнес услуги – разработване на бизнес планове, проекти и програми; извършване на маркетингови проучвания и анализи, посредничество, консултации и управление на стопански субекти; информационни услуги за кредитни линии, програми, проучвания и др.; организиране и провеждане на изложения, обучения, технически услуги, превод и легализация документи, както и всяка друга Д., незабранена от закона.

Със заповед № ЛС-04-97/21.01.2010 г. министърът на П. е отказал, на основание чл. 37, ал. 2 и чл. 45, ал. 4 от ЗЮЛНЦ, вписване в Централния регистър на юридическите лица с нестопанска цел за общественополезна Д. при Министерство на П. на С. „И. за С. Г. О.”. В мотивите на заповедта е посочено, че разпоредбите на чл. 8, ал. 1 от приетия Устав на сдружението противоречат на нормите на ЗЮЛНЦ, както и че извършването на част от допълнителната

стопанска Д. не кореспондира с целите на сдружението. Административният орган е приел също така, че изброените в чл. 8, ал. 1 от Устава дейности по своята същност са търговски и като такива са уредени в Търговския закон /ТЗ/ и са несъвместими с предмета на Д. на сдружението, определено за осъществяване на общественополезна Д.. Процесната заповед е издадена от заместник-министъра на П. във връзка с делегирани правомощия със заповед № ЛС-04-1012/17.08.2009 г. на министъра на П..

По делото от жалбоподателя, във връзка с осъществяваната от него Д., са представени и приети като доказателства заверени копия на заглавна страница за идеен проект „Развитие и функционалност на информационно-консултативен и технологичен център за Възобновяеми енергии в Южен централен регион на Република Б – гр. Р.“, Проектно-предложение относно структура на екопроект – Горна А и Актуални проблеми по поречието на р. А – първи етап, община Р. и М.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна в срока по чл. 45, ал. 5 от ЗЮЛНЦ. Разгледана по същество, след проверка на административния акт, съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Обжалваният индивидуален административен акт е издадена от компетентен административен орган в съответствие с предоставените му, на основание чл. 45, ал. 3, изр. второ от ЗЮЛНЦ, правомощия със заповед № ЛС-04-1012/17.08.2009 г. на министъра на П., в предписаната форма - заповедта е писмена и съдържа фактическите и правни основания за постановяването ѝ, и при спазване на административнопроизводствените правила - производството е образувано по искане на заинтересованото лице с представяне на необходимите съгласно чл. 45, ал. 2 от ЗЮЛНЦ документи.

Процесната заповед е издадена и при правилно приложение на съответните материалноправни разпоредби и в този смисъл се явяват неоснователни наведените от жалбоподателя доводи за незаконосъобразност на същата. Вписването в Централния регистър на едно юридическо лице с нестопанска цел, определено за извършване на общественополезна Д., е необходима предпоставка за извършването на тази Д., както и за нейното публично оповестяване. Вписването на определените от закона обстоятелства в Централния регистър имат за цел и осъществяването на административен контрол върху дейността на тези юридически лица, които по силата на допълнителната регистрация в Министерство на П. се ползват и с предвидените в ЗЮЛНЦ и други закони преференции. Предвид на това законодателят с разпоредбата на чл. 37, ал. 2 от ЗЮЛНЦ е предоставил правната възможност както на съдебните, така и на административните органи по регистрацията на юридическите лица с нестопанска цел да отказват вписване на организациите, определени за извършване на общественополезна Д., когато разпоредбите на устава или

учредителният им акт противоречат на разпоредбите на глава трета от ЗЮЛНЦ. Съгласно чл. 45, ал. 4 от ЗЮЛНЦ вписването в централния регистър на юридическите лица с нестопанска цел се отказва, ако юридическото лице с нестопанска цел за осъществяване на общественополезна Д. не е вписано от компетентния съд като юридическо лице с нестопанска цел за извършване на общественополезна Д. или ако неговата Д. противоречи на закона. Цитираната разпоредба регламентира материалноправните предпоставки, при наличието на които административният орган може да постанови отказ за вписване на юридическите лица с нестопанска цел, определени за осъществяване на общественополезна Д., сред които е наличие на противоречие на дейността със закона. Преценката доколко дейността на съответното юридическо лице с нестопанска цел противоречи на закона законодателят е предоставил на компетентния административен орган, който в процесния случай правилно и законосъобразно е приел, че е налице противоречие между нормите на ЗЮЛНЦ и част от разпоредбите на Устава на С. „И. за С. Г. О.”.

Характерна особеност на юридическите лица, регистрирани по ЗЮЛНЦ, е, че те не преследват стопански цели. Допустимо е сдруженията с нестопанска цел да развиват търговска Д., но само при определени условия, посочени в чл. 3 от ЗЮЛНЦ. Съгласно чл. 3, ал. 4 и ал. 5 от ЗЮЛНЦ предметът на стопанската Д. на юридическите лица с нестопанска цел се определя в учредителния акт или устав на юридическото лице, а извършването на дейността се подчинява на условията и реда, определени със законите, регулиращи съответния вид стопанска Д.. Видно от приетия по делото като доказателство Устав на сдружението – жалбоподател, като основна цел на сдружението в чл. 6, ал. 1 е посочено създаване, развитие и утвърждаване на активно Г. О., устойчиво социално-икономическо развитие и изграждане и запазване на общокултурните ценности у младите хора без да се прави разлика по отношение националност, раса, пол, религия, политически възгледи, опазване на околната среда, флора и фауна. Във връзка с така посочените цели в чл. 8, ал. 1 от Устава на сдружението е регламентирано и осъществяването на допълнителна стопанска Д. по смисъла на чл. 3 от ЗЮЛНЦ, като е описан предмета на същата. По отношение на част от тези стопански дейности настоящият съдебен състав намира, че правилно административният орган е приел, че същите не кореспондират както с целите на сдружението, посочени в чл. 6, ал. 1 от Устава, така и противоречат на закона. Действително разпоредбата на чл. 3, ал. 3 от ЗЮЛНЦ допуска юридическите лица с нестопанска цел да извършват допълнителна стопанска Д., но само когато тя е свързана с предмета на основната Д., за която са регистрирани, която за сдружението-жалбоподател е свързана с подпомагане стопанската И., защита правата на човека и личностната реализация и утвърждаване на духовните ценности, създаване, развитие и утвърждаване на активно Г. О., опазване на околната среда /чл. 7 от Устава/. Осъществяването обаче на дейности като: посредничество и управление на стопански субекти, информационни услуги за кредитни линии, програми, проучвания и др., не само не съответстват на

целите, за осъществяване на които е регистриран жалбоподателя, но също така противоречат и на целта на ЗЮЛНЦ. По своята същност дейностите по посредничество и управление на стопански субекти са вид търговски дейности, регламентирани като такива в ТЗ и са несъвместими с предмета на Д. на едно С., което има за цел осъществяване на общественополезна Д.. Както и правилно е приел административният орган тази част от приетия предмет на допълнителна стопанска Д. на сдружението би могъл да предостави възможност на жалбоподателя за осъществяване на една прикрита търговска Д. с цел печалба. В тази връзка следва да се има предвид също така, че вниквайки в съдържанието на цитираните разпоредби на ЗЮЛНЦ и преди всичко от ясно формулираните в чл. 3 от същия закон цели на Д. на юридическото лице с нестопанска цел, се извежда изводът, че законът не допуска юридическите лица с нестопанска цел да участват под каквато и да било форма /посредничество или управление/ в търговски дружества, което би означавало свободно развиване чрез тях на всякаква стопанска Д., както и разпределяне на печалба. Това противоречи на целите на Д. на юридическите лица с нестопанска цел и на въведените от закона ограничения по отношение на упражняването на стопанска Д. от такива лица - чл. 3 от ЗЮЛНЦ. Както и правилно е приел административният орган тази част от приетия предмет на допълнителна стопанска Д. на сдружението би могъл да предостави възможност на жалбоподателя за осъществяване на една прикрита търговска Д. с цел печалба.

По изложените съображения настоящият съдебен състав приема, че оспореният административен акт е законосъобразен, а така подадената жалбата е неоснователна и недоказана и като такава следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора и доколкото в настоящото производство от процесуалния представител на ответника е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 143, ал. 3 и ал. 4 от АПК, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати сумата в размер на 150 лева.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – С. град, 24-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. С. О.-П. Д. „И. ЗА С. Г. О.“, гр. Р., представлявано от С. А. А, срещу заповед № ЛС-04-97/21.01.2010 г. на заместник-министъра на П., като неоснователна.

ОСЪЖДА С. С. О.-П. Д. „И. ЗА С. Г. О.“, представлявано от С. А. А, гр. Р., ул. „Б. М.“ № 27, да заплати на МИНИСТЕРСТВО НА П. сумата в размер на 150 /сто и петдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен

срок от съобщението до страните за постановяването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: